

[Jens Thoft]

Nu er det selvfølgelig meningen, vi skal have udvalgsarbejde bagefter, men når jeg kombinerer hr. Arne Melchiors kritikpunkt med forsvarsministerens svar til mig om, at dette ikke betyder en forøgelse af forsvarsudgifterne, selv om der kommer højere takster hjem, må den tekniske årsag til, at ministeren betegner det som gæld og ikke som mellemregningskonto være, at man siden 1981 har undgået, at det underskud, der har været i Lodsreguleringsfondens, og som ministeren burde have betalt af sit budget, er blevet betalt, men i stedet for er blevet opført som et tilgodehavende i ministeriet. Sådan må det rent teknisk være, for ellers kan ministeren ikke svare, som han har gjort, for hr. Arne Melchior har jo ret i, at det er statskassen, der skal dække et eventuelt underskud.

Ministeren sagde, at forslaget havde 3 hovedformål, en ændring af takstsystemet, men hr. minister, hvordan skal dette takstsystem ændres? Det var da rimeligt, at vi fik svar på det.

For det andet sagde ministeren, at det skulle hjemle mulighed for betaling af andre ydelser. Jamen, hr. minister, hvordan, og hvilke ydelser er det, der tænkes på? Det var da rimeligt, om vi havde fået det at vide i bemærkningerne. Er det f.eks. sådan, at de miljøprøver, som lodsådene i forvejen har taget i stort omfang uden betaling fra kommunerne, skal kommunerne nu til at betale? Er det en måde at stikke snabelen i kommunekasserne på? Er det det, det handler om?

Endelig sagde ministeren, at der var tale om en bedre udnyttelse af materiellet, men vi har da heller ikke fået noget indicium i bemærkningerne om, at det ville betyde en bedre udnyttelse af materiellet. Da det er disse 3 hovedgrunde, som bærer lovforslaget, synes jeg, det var rimeligt, om vi af bemærkningerne kunne se en argumentation for, at disse 3 hovedgrunde faktisk kunne opfyldes.

Endelig siger ministeren, at der skam ikke i denne sag bliver truffet beslutninger, uden at Lodsrådet bliver inddraget. Jamen så er ministeren da i gang med at få Folketinget på limpinden, nemlig at træffe beslutningerne hen over hovedet på Lodsrådet, som jo dårlig nok har været hørt. Det er rigtigt, at Lodsrådet har været hørt. Der er i hvert fald en kort og endog meget kritisk bemærkning fra Lodsrådet, men Lodsrådets bemærkninger har ikke været ind-

draget i forarbejderne til dette lovforslag. Det lå færdigt, og det kunne de så tage eller lade være. Det lod de være med, og det mener jeg de gjorde klogt i.

Så er der ordførere, der har sagt til mig, at dette er et rent deprivatiseringsforslag, og det burde SF kunne støtte. Det kan ordføreren godt have ret i, at dér, hvor der er tale om privatisering, plejer vi at være mod, og når der står det modsatte, plejer vi at kunne støtte. Jeg vil gerne understrege, at vi er tilhængere af, at de ansatte driver og selv leder deres virksomhed og selv tager ansvaret for driften. Det er det, der er tale om i meget stor udstrækning i dag.

Hvis privatisering betyder, at de ansatte selv skal drive og lede deres virksomhed, er SF tilhænger af privatisering. Men jeg vil understrege, at sædvanligvis betyder privatisering, at den sidste lille ret, de ansatte har til bare at pippe lidt i beslutningsprocessen, bliver frataget dem, sådan som det f.eks. sker, når rengøringen af offentlige institutioner overgives til det multinationale rengøringsselskab.

Forsvarsministeren (Enggaard):

Hvis jeg har forstået denne livlige meningsudveksling ret, er hr. Arne Melchior og hr. Jens Thoft for en gangs skyld nogenlunde enige, men med forskelligt udgangspunkt. Det kan nok give anledning til overvejelser.

Med hensyn til spørgsmålet om gæld, som hr. Arne Melchior rejser, er det klart, at hr. Arne Melchiors mulighed for at gå i rette med Rigsrevisionen og statsrevisorerne er væsentlig større, end min mulighed er. Hr. Arne Melchior har al ret til at betvivle, at opgørelsen af disse ting er sket korrekt. Det er hr. Arne Melchiors ret. Jeg kan ikke gøre det. Jeg har heller ikke lyst til at gøre det.

Gennem årene har man oplyst i forbindelse med fremsættelsen af forslag til finanslov, hvordan udviklingen har været i Lodsreguleringsfondens. Det er ikke – som det nogle steder fremgår – sådan, at man ikke har orienteret Finansudvalget, det har hvert år kunnet læse om udviklingen i Lodsreguleringsfondens status i bemærkningerne til den årlige finanslov.

Derfor kommer det måske en lille smule overraskende, hvis hr. Arne Melchior nu bryder en opfattelse af, at dette er en gæld. Sådan har man gennem årene antaget at det var, og sådan har det været fremstillet af mine forgænge-